

«El que trobem a les platges és el reflex del nostre consum»

Continuen els mostrejos trimestrals de brossa al Delta mentre es treballa per formar part d'un projecte de «caçadors de plàstic»

Algunes de les voluntàries pesant les mostres recollides. FOTO: JOAN REVILLAS

NÚRIA MESSEGUER FERRÉ
SANT JAUME

El Parc Natural del Delta de l'Ebre des de l'hivern de 2017 que du a terme mostrejos trimestrals dins la campanya Marine Litter Watch Month. Tot amb la finalitat d'identificar, analitzar i catalogar les deixalles que tenim a les nostres platges.

Com explicava Xavier Abril, tècnic del Parc i voluntari en la neteja, «amb aquest mostreig pretenem conèixer l'enemic». El mostreig es realitza de manera marcant dues zones de la platja del Serrallo, a Sant Jaume d'Enveja. Aquestes zones, com explicava Abril, «tenen forma de rectangle i mesuren uns 100 metres de llarg i uns 26 metres d'ample» i afegia: «no sempre són igual de grans, tot depen de l'estació de l'any i com està el mar».

Es va escollir la platja del Serrallo perquè «té una certa distància des de la desembocadura del riu, perquè està relativament lluny de qualsevol estació de bombeig i perquè també es troba lluny del port de la Ràpita, el principal a les Terres de l'Ebre». A partir d'aquesta delimitació en àrees els voluntaris arrebeguen la brossa que troben per després crear l'inventari. Avui en total han participat en la campanya un total de vint voluntaris.

Un Delta «prou net»

La sorpresa però és que el Delta és un dels espais més nets dels analitzats. «A veure l'idíl·lic seria no trobar-hi res, però som dels que menys embrutem», explicava el tècnic. «Al Delta trobem un índex prou baix per metre quadrat» i afegia, «estem al voltant d'uns 0,05 objectes, en canvi a Grècia n'hi ha 12 objectes per metre quadrat i al Cabo de Gata 1,2».

Pel que fa a les deixalles que és trobem com explicava el tècnic «hi ha molts que no saps d'on po-

den venir», és el cas de cartutxos d'escopeta o de bastonets de les orelles. «El problema dels bastonets és que la gent els continua tirant al WC i d'allí acaben al mar, perquè les depuradores no poden eliminar aquests residus».

Les burilles contaminen

A part, com no, també s'han trobat les tradicionals burilles de cigarret. «Això simplement ve dels banyistes que hi ha a la zona», sentenciava el tècnic. És important recordar en aquest sentit que una sola burilla pot contaminar fins a 50 litres d'aigua dolça i 10 d'aigua salada. Per tant, la flora i la fauna de l'ecosistema marí es veuen afectades per aquest tipus de contaminant, ja sigui perquè els animals ho confonen amb menjar com per la qualitat de l'aigua.

Com explicava Xavier Abril és important determinar «qui origina

Una burilla de cigarreta contamina entre 50 litres d'aigua dolça i 10 litres d'aigua salada

i d'on ve la brossa». Abril recordava que al Delta és complicat saber-ho perquè «tenim la influència del riu i tot allò que porta, a banda de l'activitat agrícola que hi ha, per no parlar del turisme i tot allò que ens ve del mar». Són molts els factors que influeixen en aquesta brossa, però que definitivament «el que trobem és el reflex del nostre desorbitat consum».

Ara el Parc Natural treballa per ser escollit com espai pilot d'un nou projecte de «caçadors de plàstic», el Plastic Busters Project. El qual proposa «valorar la quantitat, vies de trajecte i efectes de les deixalles marines». Tot per «mitigar i reduir l'impacte de la brossa marina al mar Mediterrani».